

Lovčický občasník

květen 2007

Loni touhle dobou jsem konstatoval, že jsme zažili největší zimu za posledních cca 45 let. Teď mohu konstatovat, že jsme zažili nejteplejší zimu snad za 127 let. Tak si ji pamatujme. Změny počasí, extrémní výkyvy, to je asi skutečnost, na kterou si musíme zvyknout. Nechci se pouštět do filosofování typu, kdo za to může. Toho si užíváme ve sdělovacích prostředcích dost. Bohužel to také všichni platíme. Klimatologové mají jednu obrovskou výhodu. A tou je čas. Kontrola správnosti jejich předpovědí je mimo čas délky lidského života. Meteorologům nadáme hned druhý den, popřípadě po nevydařené dovolené /tedy kvůli počasí, za ostatní nemohou/. Ale klimatologům ?

Tak snad zpátky do přítomnosti. Co nás čeká v nejbližší době. Pro naši „střediskovou obec“ Bílé Podolí, je letošní rok minimálně dvakrát význačný. **Slaví 700 let** a byl ji navrácen po cca 60 letech titul **městys**. Povýšení na městečko je uváděno ve třech hodně vzdálených termínech: rok 1554, 1660 nebo 1687.

Je samozřejmé, že mnoho akcí v průběhu roku proběhne ve znamení těchto oslav a **vyvrcholí 29. září**. Obecní úřad, pořádající organizace zvou i lovčičáky k aktivní účasti. První akce už proběhla a lze konstatovat, že úspěšně. Setkání důchodců bylo příjemnou možností zavzpomínat si, znovu se uvidět. A také příležitostí pro žáky mateřské a základní školy pochlubit se svou šikovností a vystoupením.

Dva obrázky dokumentující atmosféru a výkony účinkujících.

č. 6

Chci využít možnosti upozornit na pravidelnou akci, která je trochu mimo pozornosti obyvatel a chalupářů všech tří obcí. O co se jedná? Každý rok v červnu je pořádán koncert v kostele v Bílém Podolí v rámci **Slavnosti lesního rohu**. Jedná se o vystoupení skvělých a zajímavých souborů a tak pozvání, které tímto činím je upřímné. Kdy ? **23.6.2007**

Co je nového u nás ?

Třeba, že **Zvoníme !** Od velikonoc slyšíme dvakrát denně zvuk našeho zvonku. V poledne a v šest hodin večer. **Klekání !** Trochu jsem se podíval na skutečnost, že téměř v každé obci je zvonička nebo kaplička.

Za starých dob tomu tak nebývalo. Povinnost umístit v centru obcí zvonice s klinkáčky byla nařízena papežem v roce 1453. Ale to se v „husitských Čechách“ prosazovalo velmi těžko. Měly se zvoncem oznamovat kromě poledne a klekání důležité události / například narození následníka trůnu nebo nebezpečí / vojska, povodně, ohně /. Úspěch mělo až nařízení císaře Josefa II. o zřízení zvonice v každé obci. Byla v tom patrná snaha o zajištění bezpečnosti na vesnicích při požárech a jiném hrozícím nebezpečí, „aby se mohlo na poplach zvonit“.

Proč zrovna klekání ? Ještě v dobách roboty oznamovalo klinkání každý den poledne, čas odpočinku. Na zaznění zvonku vyběhli na meze „poledníci“ – chlapi nesoucí jídlo a pití pro robotníky. Večer se poklekáním / proto klekání / děkovalo za uplynulý den.

Po klekání museli být všechny děti doma. Klekáníce, chodila po klekání s nůši na zádech a kde uviděla děti, které zůstali venku, tak je házela do té nůše. Jak vypadala? Tetka v černém šátku staženém přes čelo k očím, v černých šatech, přicházela znenadání a stejně tak mizela. Málokteré dítě zůstalo po klekání venku. Protože co kdyby...

Cvičíme !

Tedy ženy a dívky. Od ledna každý pátek v 17,00 hodin se scházejí ty , které vědí že pohyb neuškodí a protáhnout tělo jiným pohybem než každodenní prací je skvělé. Kvalifikovaná cvičitelka je i zárukou, že cvičení přinese pohodu a rehabilitaci. Držíme palce, ať to vydrží. **PŘIJĎTE TO ZKUSIT !!!**

Sázíme!

Vysázení nových stromů je začátek nové aleje , ale i odpověď všem, kteří nevěřili nebo pochybovali. Účast byla hojná a ti mladší a mladí budou moci vzpomínat, že u toho byli.

Vznik Sboru dobrovolných hasičů v Loučicích r. 1893.

Za většinou akcí, nápadů stojí Sbor dobrovolných hasičů. V prvním čísle Občasníku jsem psal o založení sboru. Krátce, stručně, prostě víc jsem nevěděl. Ještě, že existují staré záznamy a archiválie. Tak tedy, jak je zaznamenáno. **„Opatření hasičská v Loučicích.** V obci Loučické nebylo sboru hasičského, stříkačky a jiného řádného hasičského nářadí. Tato bezbrannost proti vzniklému požáru byla v obci dávno uznávána, ale obec nemohla opatřit výzbroj sboru hasičského, stříkačku a ostatní hasičské nářadí pro jiné výdaje. Až roku 1893 bylo možno pomýšlet na pomoc. Obecní starosta pan Josef Bezubka, rolník v Loučicích čís.3, po úradě s několika občany svolal schůzi všech občanů na den 9.dubna 1893 o 2.hodině odpoledne, kde bylo jednomyslně usneseno, aby v obci Loučické zřízen byl spolek hasičský, kterým spolkem dán bude podnět k ustanovení sboru dobrovolných hasičů, opatření stříkačky a jiného hasičského nářadí..

Dne 29. července 1893 koupena stříkačka čtyřkolová od firmy R. A. Smekala na Smíchově za 750 zl., pro niž na nádraží Čáslavské dne 5. července 1893 dojel zdejší rolník pan Václav Koudelka. Stříkačka do Loučic přivezena o půl sedmé hodině večer.

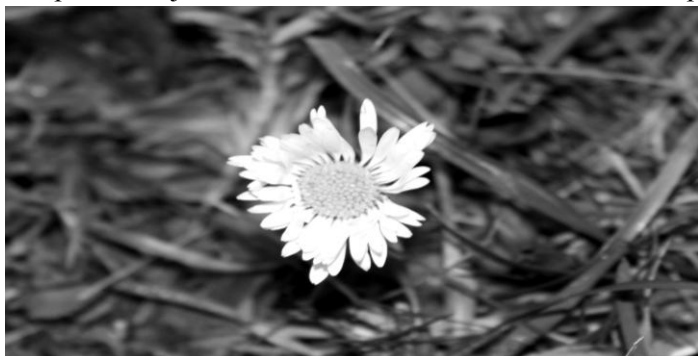
To je „úlovek“ z jedné půdy Stačí hledat! Podle názvu obce lze datovat po r. 1918

Ve čtvrtek, dne 6. července 1893 konána zkouška nové stříkačky. Do hospodářství pana Václava Koudelky, kde stříkačka prozatímně uschována, dostavili páni velitelé a členové sboru dobrovolných hasičů ze Zbislavi, Semtěše a Vrdů, zástupce firmy R.A. Smekala na Smíchově, pan Jan Němec, pánové, kteří se přihlásili za členy ku spolku hasičskému v Loučicích, družičky a četné obecní členstvo.

Marie Pavlíková z čís. 45 přednesla proslov, k němuž odpověděl obecní starosta pan Josef Bezubka, pak pan Václav Koudelka vybídl členy spolku, aby svorně působili dle hesla Jeho Veličenstva Císaře Pána: „Spojenými silami“ a provolal Jeho Veličenstvu Císaři Pánu: „Sláva“. Provolání „Slávy“ bylo všemi přítomnými třikrát opakováno.

Družičky usedly na stříkačku a ozdobily ji dvěma pěknými věnci. Stříkačka dopravena před stavení pana Jana Kavky čís.35, sávice dána do studně před stavením tím se nalézajícím, připnuty hadice a stříkáno nejprve na stavení pana Jana Kavky, pak na hostinec čís. 8. Zkouška vydařila se ku všeobecné pochvalě pánů znalců i přítomného obecního členstva.“

Tak podrobně je zaznamenán okamžik vzniku Sboru. Tak podrobně, že s trochou znalostí místopisu, to přímo vidíme.

To počasí ! 1.1. 2007 – Nový rok

21. 3. 2007- první jarní den

Prošba a výzva!

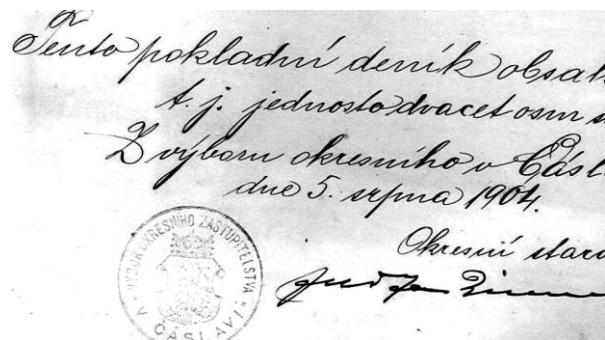
Když už vzpomínám archiválie. Nález každé, která má spojitost s naší obcí, je událostí, jaká se nemusí opakovat. Čas hraje bohužel proti nám. A nejenom čas. Také úklidy a pořádek. Normálně potřebné činnosti, ale ve spojení s nebezpečím vyhození čehokoliv z historie obce nebo jejich obyvatel? Tak se ještě jednou obracím na všechny s prosbou. Podívejte se ještě jednou do všech koutů, zásuvek, půd a co já vím kam ještě. Jakákoliv zmínka, fotografie, pohled, smlouva, dlužní úpis atd. Každá maličkost je vítána. Určitě máme spojení i na lovčíčky, kteří zde už nebydlí. Požádejme je o pomoc.

Na první výstavě jsme se pokusili o náhled do historie Lovčic. Chce to ale víc. Obec a její obyvatelé minulí, současní i budoucí si to zaslouží. Takže cílem je, všechny získané poznatky a materiály zpracovat a seznámit s výsledkem všechny. Jakým způsobem? To ještě uvidíme.

Tak ještě jednou. Cokoliv co má sebemenší vztah k Lovčicím. Jen za aktivní spolupráce všech se to může podařit.

Vše soustřeďuje Jiří Desenský, č.p. 23.

Jako ukázkou zveřejňuji nejstarší nalezenou archiválii. Několik stránek pokladního deníku Loučic z let 1904-1906. Zápisy vyvíjejí o výdajích a příjmech obce. Lze z nich dovodit i část problémů, povinností a života v Loučicích.

Vpravo kousek zápisu z roku 1906. Běžné výdaje které bychom našli i ve výdajích dnešní obce.

Jenom místo telegramu knížeti pánu, by tam bylo blahopřání nebo email.

Po- ložka	Den a měsíc	Předmět	Příjem		Vydání	
			K	h	K	h
		Převzeno				
1.	6 25. 05	Přidání obecní pokladny				
2.	11 2/8	Poukázání strážník čepici tři koruny Dle poukázky Jan Blávek od koupení kamena dvanať kor. 88 hal.	9	1	31	
3.	13 13/8	Na telegram knížeti pánu z Lobkovic				1 68
4.	13 25	P. Kocourkovi pohřebnímu dle poukázky končymta				10
5.	26	Na školní paušál sedmdešát sedm h. 60 h.			74	60
6.	17 4/6	Dle poukázky Štejnovi za ra kou p. Postvočil			8	

Je letos. To je rok 2007. Hasiči v lednu bilancovali uplynulý rok, ale hlavně plánovali rok letošní. Vzhledem k tomu, že dopisují toto číslo až nyní, můžu zaznamenat první akce, které už proběhly.

19.5. sobota – **rybářské závody dětí a mládeže.** Už pravidelná akce, které se zúčastňuje stále více dětí a mládeže z naší obce i okolních vesnic. 32 závodníků nacytalo a zase pustilo za 90 minut 18 ryb a rybek. Vítěz Petr Dvořáček – tři ryby o celkové délce 116 cm. V druhé části závodů museli mladí rybáři předvést své dovednosti v technice a ovládnání rybářského náčiní.

Napínavé čekání na záběr, otázky, jak to, že to sousedovy bere, radost z úlovků, opékání buřtů, to vše dohromady bylo příjemné odpoledne a i pozvání na příští rok.

Tak to jsou závodníci poté co odlovili. Plni dojmů a zážitků. Důkaz, že při závodech lze chytit i pořádný kus.

30. duben spojen s pálením čarodějnic. Velký oheň je už jenom atrakcí pro přihlížející, malý oheň je spojen s opékáním buřtů, pro všechny pak s příležitostí se sejit a pobavit.

Na co se můžeme dále těšit?

Rybářské závody dětí jsou vždy před pravidelným čištěním rybníka. To, že se jedná o nezbytný zásah oceňujeme každý rok v létě. Čistá voda, radost z koupání dětí i dospělých, to je odměna pro všechny, kteří se čištění aktivně zúčastní. Termín pro tentokrát je **sobota 2.června 2007**. V pátek předchází čištění výlov ryb, což je dobrá příležitost pro zážitky dětí.

Když je účast na čištění hojná, práce je samozřejmě hotova mnohem dřív. Tak tedy. Přijďte všichni. Malí i velcí, mladí i starší. Prostě se to samo neudělá. I když to některým, v létě při příjemném koupání, tak asi připadá.

Bude výlov tak bohatý jako na obrázku? Letos to vypadá na nepříjemné překvapení. Někteří rybáři, nebo spíše pytláci, **kradou**. Nevím, jak jim takový lup chutná, ale s rybářskou ctí to nemá nic společného. My ostatní – **nepřehlížejme to!**

Dětský den – 3. června

Každoroční odpoledne strávené u rybníka je plné her, veselí, soutěží. Letošní termín je nedělní. To proto, že původně plánovaný kolidoval s dalšími zajímavými akcemi, na které se děti těší.

Čtyři obrázky jako připomenutí a pozvánka pro všechny. Děti, mládež i dospěláky.

Další plány ?

11. 8. Turnaj v mariáši

25.8. Ukončení prázdnin

22.9. Posvícenské setkání při country muzice

28.9. Rybářské závody dospělých

o prázdninách se pokusíme uspořádat sportovní závody

Minule skončila povídka na pokračování o Čertově dole. Kytička pověstí - kniha ze které jsem čerpal - obsahuje i další pověsti, vztahující se k našemu kraji. Pouhým okem dohlédneme na zříceninu hradu Lichnice. Zde je jedna z pověstí:

Zazděná paní – V. Matoulek

Ze všech pánů, kteří vládli na krásném a pevném hradě Lichnici na Čáslavsku, byl snad nejhorší Mikuláš Trčka z Lípy, který jej koupil od krále Vladislava. Poddaní zakoušeli o nového pána mnoho ukrutností. Za sebe menší provinění trestal bitím, tuhým vězením, i hladomornou. Před prchlivostí nebyl nikdo jist. Ani Kateřina z Kosti, jeho manželka, paní velice jemná a ušlechtilá, nebyla jeho zlých rozmarů ušetřena. Z počátku k ní byl pozorný a laskavý jako pravý rytíř. Ale když manželství jejich zůstávalo bez žádoucího dědice, chladl pan Mikuláš v lásce ke své manželce, zanedbával ji a hledal zábavy a vyrazení jinde. Tak vznikla mezi oběma manželi propast, která se u pana Mikuláše brzy změnila v nenávisť. Ubohá paní velice trpěla. Celé dny sedávala smutně u okna nebo dlela na cimbuří hradu a pohlížela do okolí. Nemohla pochopit, proč u poddaných pod hradem přes všechna utrpení sídlí láska a spokojenost, když ona, paní tolika zboží, neví o štěstí.

Přilnula k ubohému, trápenému lidu a mnohé těžké rány, které naň od jejího manžela dopadaly, svou teplou rukou mírnila. Lid ji za to zbožňoval, ale jejího muže nenáviděl a proklínal.

Mnoho trpěli od něho zejména dědinníci, majitelé menších statků, jež byli svobodní. Hnětlo ho, že jeho, pána, rytíře, bohatstvím hojně požehnaného, nazývali sousem. Oni, chudáci, chtějí se rovnat jemu a zatím i lid poddaný za bratry považují!